

Категорія справи № 755/1186/25: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; страхування, з них; позики, кредиту, банківського вкладу, з них.

Надіслано судом: 13.02.2025. Зареєстровано: 13.02.2025. Забезпечено надання загального доступу: 14.02.2025.

Дата набрання законної сили: 17.03.2025

Номер судового провадження: 2/755/2675/25

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"13" лютого 2025 р.

м. Київ

справа № 755/1186/25

провадження № 2/755/2675/25

суддя Дніпровського районного суду м. Києва Галаган В.І., розглянувши у порядку спрощеного позовного провадження в приміщенні Дніпровського районного суду м. Києва цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс», треті особи: приватний нотаріус Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головкіна Яна Вікторівна, приватний виконавець виконавчого округу м. Києва Дорошкевич Віра Леонідівна, про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню,

УСТАНОВИВ:

Позивач ОСОБА_1 звернувся до суду з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс» (далі - ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс») з вимогою визнати таким, що не підлягає виконанню, виконавчий напис, вчинений приватним нотаріусом Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головкіною Я.В. від 12.03.2021 року № 8034 про стягнення з ОСОБА_1 на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» заборгованості в розмірі 29 673,90 грн.

Позивач мотивує свої вимоги тим, що 12.03.2021 року приватним нотаріусом Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головкіною Я.В. були вчинено виконавчий напис про стягнення з позивача заборгованості за кредитним договором на користь кредитора ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс». Однак, позивач вважає дії відповідача протиправними, а надані документи не давали нотаріусу можливість встановити безспірність заборгованості позивача.

Ухвалою Дніпровського районного суду м. Києва від 23 січня 2025 року відкрито провадження у справі за позовом ОСОБА_1 до Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс», треті особи: приватний нотаріус Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головкіна Яна Вікторівна, приватний виконавець виконавчого округу м. Києва Дорошкевич Віра Леонідівна, про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню, постановлено провести розгляд справи у порядку спрощеного позовного провадження без виклику/повідомлення сторін.

23 січня 2024 року відповідачем ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» отримано копію ухвали про відкриття провадження у справі та копію позовної заяви з додатками, правом подачі письмового відзиву на позовну заяву відповідач не скористався.

Треті особи приватний нотаріус Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головкіна Я.В., приватний виконавець виконавчого округу м. Києва Дорошкевич В.Л.процесуальним правом подачі письмових заяв по суті позову не скористались.

За відсутності доказів поважності причин неподання учасниками розгляду заяв по суті справи, суд вирішує справу за наявними письмовими матеріалами, що відповідає положенню частини восьмої статті 178 Цивільного

процесуального кодексу України.

Дослідивши матеріали справи, які містять копію нотаріальної справи, оцінивши зібрані по справі письмові докази в їх сукупності, суд приходить до наступного.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Цивільного процесуального кодексу України, кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи законних інтересів.

Відповідно до ч. 1 ст. 19 Цивільного процесуального кодексу України суди розглядають у порядку цивільного судочинства справи, що виникають з цивільних, земельних, трудових, сімейних, житлових та інших правовідносин, крім справ, розгляд яких здійснюється порядку іншого судочинства.

Відповідно до ст. 88 Закону України «Про нотаріат», нотаріус вчиняє виконавчі написи, якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем та за умови, що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років, а у відносинах між підприємствами, установами та організаціями - не більше одного року. Якщо для вимоги, за якою видається виконавчий напис, законом встановлено інший строк давності, виконавчий напис видається у межах цього строку.

Судом встановлено, що 12.03.2021 року приватним нотаріусом Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головніною Я.В. вчинено виконавчий напис, зареєстрований в реєстрі за № 8034, яким нотаріусом запропоновано: звернути стягнення з громадянина України, яким є: ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , РНОКПП НОМЕР_1 , проживає за адресою: АДРЕСА_1 , на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» заборгованість на загальну суму 29 673,90 грн.

Приватним виконавцем виконавчого округу м. Київ Дорошкевич В.Л. постановою від 21.04.2021 року відкрито виконавче провадження ВП № НОМЕР_2, про стягнення з ОСОБА_1 на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» заборгованості у розмірі 29 673,90 грн., стягнуто з боржника суму основної винагороди та розмір мінімальних витрат виконавчого провадження.

Згідно п. 19 ст. 34 Закону України «Про нотаріат», виконавчий напис є нотаріальною дією, що вчиняють нотаріуси.

Згідно пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 29 червня 1999 року № 1172 «Про затвердження переліку документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріуса» для одержання виконавчого напису для стягнення заборгованості за нотаріально посвідченими угодами подаються, зокрема, оригінал нотаріально посвідченої угоди; документи, що підтверджують безспірність заборгованості боржника та встановлюють прострочення виконання зобов'язання.

За загальним правилом статей 15, 16 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання. Кожна особа за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу має право звернутися до суду, який може захистити цивільне право або інтерес у один із способів, визначених частиною першою статті 16 ЦК України, або й іншим способом, що встановлений договором або законом.

При цьому, відповідно до статті 18 Цивільного кодексу України нотаріус здійснює захист цивільних прав шляхом вчинення виконавчого напису на борговому документі у випадках і в порядку, встановлених законом.

Згідно з частиною першої статті 1 Закону України від 2 вересня 1993 року № 3425-ХІІ «Про нотаріат» (далі - Закон «Про нотаріат») нотаріат в Україні - це система органів і посадових осіб, на які покладено обов'язок посвідчувати права, а також факти, що мають юридичне значення, та вчиняти інші нотаріальні дії, передбачені цим Законом, з метою надання їм юридичної вірогідності.

Порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами та посадовими особами органів місцевого самоврядування встановлюється Законом «Про нотаріат» та іншими актами законодавства України (частина перша статті 39 Закону «Про нотаріат»). Цим актом є, зокрема, Порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затверджений наказом Міністерства юстиції України 22 лютого 2012 року № 296/5 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 22 лютого 2012 року за № 282/20595 (далі - Порядок вчинення нотаріальних дій, Порядок).

Вчинення нотаріусом виконавчого напису - це нотаріальна дія (пункт 19 статті 34 Закону України «Про нотаріат»). Правовому регулюванню процедури вчинення нотаріусами виконавчих написів присвячена Глава 14

Закону України «Про нотаріат» та Глава 16 розділу II Порядку вчинення нотаріальних дій.

Так, згідно зі статтею 87 Закону України «Про нотаріат» для стягнення грошових сум або витребування від боржника майна нотаріуси вчиняють виконавчі написи на документах, що встановлюють заборгованість. Перелік документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Статтею 88 Закону України «Про нотаріат» визначено умови вчинення виконавчих написів. Відповідно до приписів цієї статті Закону нотаріус вчиняє виконавчі написи, якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем та за умови, що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років, а у відносинах між підприємствами, установами та організаціями - не більше одного року. Якщо для вимоги, за якою видається виконавчий напис, законом встановлено інший строк давності, виконавчий напис видається у межах цього строку.

Порядок вчинення нотаріальних дій містить такі самі правила та умови вчинення виконавчого напису (пункти 1, 3 Глави 16 розділу II Порядку).

Згідно з підпунктом 2.1 пункту 2 Глави 16 розділу II Порядку для вчинення виконавчого напису стягувачем або його уповноваженим представником нотаріусу подається заява, у якій, зокрема, мають бути зазначені: відомості про найменування і місце проживання або місцезнаходження стягувача та боржника; дата і місце народження боржника - фізичної особи, місце його роботи; номери рахунків у банках, кредитних установах, код за ЄДРПОУ для юридичної особи; строк, за який має провадитися стягнення; інформація щодо суми, яка підлягає стягненню, або предметів, що підлягатимуть витребуванню, включаючи пеню, штрафи, проценти тощо. Заява може містити також іншу інформацію, необхідну для вчинення виконавчого напису.

У разі, якщо, нотаріусу необхідно отримати іншу інформацію чи документи, які мають відношення до вчинення виконавчого напису, нотаріус вправі витребувати їх у стягувача (підпункт 2.2 пункту 2 Глави 16 розділу II Порядку). Вчинення виконавчого напису в разі порушення основного зобов'язання та (або) умов іпотечного договору здійснюється нотаріусом після спливу тридцяти днів з моменту надісланих іпотекодержателем повідомлень - письмової вимоги про усунення порушень іпотекодавцю та боржнику, якщо він є відмінним від іпотекодавця. Повідомлення вважається надісланим, якщо є відмітка іпотекодавця на письмовому повідомленні про його отримання або відмітка поштового відділення зв'язку про відправлення повідомлення на вказану в іпотечному договорі адресу (підпункт 2.3 пункту 2 Глави 16 розділу II Порядку).

Крім того, підпунктами 3.2, 3.5 пункту 3 Глави 16 розділу II Порядку передбачено, що безспірність заборгованості підтверджують документи, передбачені Переліком документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів, затвердженням постановою Кабінету Міністрів України від 29 червня 1999 року № 1172(далі - Перелік документів). При вчиненні виконавчого напису нотаріус повинен перевірити, чи подано на обґрунтування стягнення документи, зазначені у вказаному Переліку документів. При цьому цей Перелік документів не передбачає інших умов вчинення виконавчих написів нотаріусами ніж ті, які зазначені в Законі України «Про нотаріат» та Порядку вчинення нотаріальних дій.

При цьому стаття 50 Закону України «Про нотаріат» передбачає, що нотаріальна дія або відмова у її вчиненні, нотаріальний акт оскаржуються до суду. Право на оскарження нотаріальної дії або відмови у її вчиненні, нотаріального акта має особа, прав та інтересів якої стосуються такі дії чи акти.

За результатами аналізу вищенаведених норм можна дійти наступних висновків.

Вчинення нотаріусом виконавчого напису - це нотаріальна дія, яка полягає в посвідченні права стягувача на стягнення грошових сум або витребування від боржника майна. При цьому нотаріус здійснює свою діяльність у *сфері безспірної юрисдикції* і не встановлює прав або обов'язків учасників правовідносин, не визнає і не змінює їх, не вирішує по суті питань права. Тому, вчинений нотаріусом виконавчий напис не породжує права стягувача на стягнення грошових сум або витребування від боржника майна, а підтверджує, що таке право виникло в стягувача раніше. Мета вчинення виконавчого напису - надання стягувачу можливості в позасудовому порядку реалізувати його право на примусове виконання зобов'язання боржником.

Отже, відповідне право стягувача, за захистом якого він звернувся до нотаріуса, повинно існувати на момент звернення. Так само на момент звернення стягувача до нотаріуса із заявою про вчинення виконавчого напису повинна існувати й, крім того, також бути безспірною, заборгованість або інша відповідальність боржника перед стягувачем.

Безспірність заборгованості чи іншої відповідальності боржника - це обов'язкова умова вчинення нотаріусом виконавчого напису (стаття 88 Закону України «Про нотаріат»). Однак, характер правового регулювання цього питання дає підстави для висновку про те, що безспірність заборгованості чи іншої відповідальності боржника для нотаріуса підтверджується формальними ознаками - наданими стягувачем документами згідно з Переліком документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів.

Захист прав боржника в процесі вчинення нотаріусом виконавчого напису відбувається в спосіб, передбачений підпунктом 2.3 пункту 2 Глави 16 розділу II Порядку, - шляхом надіслання іпотекодержателем повідомлень - письмової вимоги про усунення порушень іпотекодавцю та боржнику, якщо він є відмінним від іпотекодавця. Натомість нотаріус вирішує питання про вчинення виконавчого напису на підставі документів, наданих лише однією стороною, стягувачем, і не зобов'язаний запитувати та одержувати пояснення боржника з приводу заборгованості для підтвердження чи спростування її безспірності.

Таким чином, вчинення нотаріусом виконавчого напису відбувається за фактом подання стягувачем документів, які згідно із відповідним Переліком є підтвердженням безспірності заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем. *Однак сам по собі цей факт (подання стягувачем відповідних документів нотаріусу) не свідчить про відсутність спору стосовно заборгованості, як такого.*

З огляду на наведене та з урахуванням приписів статей 15, 16, 18 ЦК України, статей 50, 87, 88 Закону України «Про нотаріат» захист цивільних прав шляхом вчинення нотаріусом виконавчого напису полягає в тому, що нотаріус підтверджує наявне у стягувача право на стягнення грошових сум або витребування від боржника майна. Це право існує, поки суд не встановить зворотного. Тобто боржник, який так само має право на захист свого цивільного права, в судовому порядку може оспорювати вчинений нотаріусом виконавчий напис: як з підстав порушення нотаріусом процедури вчинення виконавчого напису, так і з підстав неправомірності вимог стягувача (повністю чи в частині розміру заборгованості або спливу строків давності за вимогами в повному обсязі чи їх частині), з якими той звернувся до нотаріуса для вчинення виконавчого напису.

Тому, суд при вирішенні спору про визнання виконавчого напису таким, що не підлягає виконанню, не повинен обмежуватися лише перевіркою додержання нотаріусом формальних процедур і факту подання стягувачем документів на підтвердження безспірної заборгованості боржника згідно з Переліком документів. Для правильного застосування положень статей 87, 88 Закону України «Про нотаріат» у такому спорі, *суд повинен перевірити доводи боржника в повному обсязі й установити та зазначити в рішенні чи справді на момент вчинення нотаріусом виконавчого напису боржник мав безспірну заборгованість перед стягувачем, тобто чи існувала заборгованість взагалі, чи була заборгованість саме такого розміру, як зазначено у виконавчому написі, та чи не було невирішених по суті спорів щодо заборгованості або її розміру станом на час вчинення нотаріусом виконавчого напису.* (Постанова Великої Палати Верховного Суду від 27 березня 2019 року у справі № 137/1666/16)

Відповідно до вимог ст. 81 Цивільного процесуального кодексу України кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими особами, які беруть участь у справі. Доказуванню підлягають обставини, які мають значення для ухвалення рішення у справі і щодо яких у сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, виникає спір. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.

Аналізуючи зібрані у справі докази у їх сукупності, суд приходить до висновку, про наявність правових підстав для визнання таким, що не підлягає виконанню, виконавчого напису, вчиненого приватним нотаріусом Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головніною Я.В. від 12.03.2021 року № 8034, - оскільки розмір боргових зобов'язань позивача перед Товариством, який визначений у виконавчих написах нотаріуса, не є підтвердженням випискою по рахунку позивача за Договором кредиту, що є порушенням вимоги п. 3.5 ст. 3 Глави 16 Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22 лютого 2012 року за № 296/5, а також відсутні докази належного направлення та отримання позивачем письмової вимоги про усунення порушень у не менш ніж тридцятиденний строк, що є обов'язковою вимогою відповідно до п. 6 ч. 10 ст. 11 Закону України «Про захист прав споживачів», тому за відсутності доказів наявності з боку позивача боргу у визначеному відповідачем розмірі, у останнього були відсутні правові підстави звернення до приватного нотаріуса із заявою про вчинення виконавчого напису щодо стягнення такого боргу.

Відповідно до частини третьої ст. 89 Цивільного процесуального кодексу України, суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

З огляду на викладене, суд приходить до висновку, що позов ОСОБА_2 до Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс», третя особа: приватний виконавець виконавчого округу Одеської області Баталін Сергій Сергійович, про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню, підлягає задоволенню.

В частині стягнення з відповідача на користь позивача судових витрат слід зазначити наступне.

Відповідно до ч. 1, 3 ст. 133 Цивільного процесуального кодексу України, судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи. До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати на професійну правничу допомогу.

Згідно положень ч. 1, 2 статті 137 Цивільного процесуального кодексу України, витрати, пов'язані з правничою допомогою адвоката, несуть сторони, крім випадків надання правничої допомоги за рахунок держави. За результатами розгляду справи витрати на правничу допомогу адвоката підлягають розподілу між сторонами разом із іншими судовими витратами. Для цілей розподілу судових витрат: розмір витрат на правничу допомогу адвоката, в тому числі гонорару адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, а також вартість послуг помічника адвоката визначаються згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі відповідних доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою.

Для визначення розміру витрат на правничу допомогу з метою розподілу судових витрат учасник справи подає детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги. (ч. 3 ст. 137 Цивільного процесуального кодексу України)

При визначенні суми відшкодування суд повинен виходити з критерію реальності адвокатських витрат (встановлення їхньої дійсності та необхідності), а також критерію розумності їхнього розміру, виходячи з конкретних обставин справи та фінансового стану обох сторін. Ті самі критерії застосовує Європейський суд з прав людини (далі - ЄСПЛ), присуджуючи судові витрати на підставі ст. 41 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року. Так у справі «Схід/Захід Альянс Лімітед» проти України» (заява № 19336/04) зазначено, що заявник має право на компенсацію судових та інших витрат, лише якщо буде доведено, що такі витрати були фактичними і неминучими, а їхній розмір - обґрунтованим (п. 268). Вказаний правовий висновок викладено в постанові Великої Палати Верховного Суду від 19.02.2020 у справі №755/9215/15-ц.

При розгляді справи судом питання про відшкодування витрат на правничу допомогу учасники справи викладають свої вимоги, заперечення, аргументи, пояснення, міркування щодо процесуальних питань у заявах та клопотаннях, а також запереченнях проти заяв і клопотань і саме зацікавлена сторона має вчинити певні дії, спрямовані на відшкодування з іншої сторони витрат на професійну правничу допомогу, а інша сторона має право на відповідні заперечення проти таких вимог, що виключає ініціативу суду з приводу відшкодування витрат на професійну правничу допомогу одній із сторін без відповідних дій з боку такої сторони (саме така позиція викладена в постанові Великої Палати Верховного Суду від 19.02.2020 у справі №755/9215/15-ц).

Згідно пункту 25 постанови Верховного Суду від 21 січня 2021 року у справі № 280/2635/20 зауважено, що: «Судова колегія зазначає, що КАС України (та відповідно, ЦПК України) у редакції, чинній з 15.12.2017, імплементував нову процедуру відшкодування витрат на професійну правову допомогу, однією з особливостей якої є те, що *відшкодуванню підлягають витрати, незалежно від того, чи їх уже фактично сплачено стороною / третьою особою чи тільки має бути сплачено.*»

Як убачається з матеріалів справи 22.11.2024 року між Адвокатським бюро «Лесь І Партнери» та ОСОБА_1 укладено Договір про надання правничої допомоги № 22/11, відповідно до умов якого виконавець зобов'язався здійснити представництво та надати професійну правничу (правову) допомогу клієнту на умовах і в порядку, що визначені цим Договором, а клієнт зобов'язався оплатити виконавцю визначений Договором та фактичні витрати, а також зміст позовної заяви містить розрахунок витрат.

Разом з тим, ураховуючи незначну складність спору, та розгляд справи у порядку спрощеного позовного провадження без виклику сторін, суд вважає доведеним, обґрунтованим та правомірним заявлення суми відшкодування витрат на правничу допомогу розмірі 3 500,00 грн.

В порядку статті 141 Цивільного процесуального кодексу України з урахуванням задоволення позову, стягненню з відповідача на користь позивача підлягає сплачений судовий збір у розмірі 1 211,20 грн.

Враховуючи викладене та керуючись ст.ст. 1050, 1054 Цивільного кодексу України, ст.ст. 34, 87- 89 Закону України «Про нотаріат», п.п. 1.1., 3.1., 3.2., 3.5 глави 16 Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами

України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22 лютого 2012 року за №296/5, ст.ст. 2, 10, 12, 49, 76,77-81, 82, 89, 265, 272, 274-279, 354 Цивільного процесуального кодексу України, суд -

ВИРІШИВ:

Позов ОСОБА_1 до Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс», треті особи: приватний нотаріус Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головкіна Яна Вікторівна, приватний виконавець виконавчого округу м. Києва Дорошкевич Віра Леонідівна, про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню, - задовольнити.

Визнати таким, що не підлягає виконанню, виконавчий напис, вчинений приватним нотаріусом Обухівського районного нотаріального округу Київської області Головкіною Я.В від 12.03.2021 року № 8034 про стягнення з ОСОБА_1 на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» заборгованості.

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс» (ЄДРПОУ 42254696, м. Київ, б-р В. Ради, б. 34, оф. 511) на користь ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_1 , проживає за адресою: АДРЕСА_2) судовий збір у розмірі 1 211 (одну тисячу двісті одинадцять) гривень 20 копійок.

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс» (ЄДРПОУ 42254696, м. Київ, б-р В. Ради, б. 34, оф. 511) на користь ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_1 , проживає за адресою: АДРЕСА_2) витрати на правничу допомогу у розмірі 3 500 (три тисячі п'ятсот) гривень 00 копійок.

Апеляційна скарга на рішення суду може бути подана до Київського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його складення.

Учасники справи мають право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження рішення суду, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення даного рішення суду.

Повний текст рішення суду складено 13 лютого 2025 року.

Суддя: **В.І. Галаган**